అదృష్టం కలగ్గిన కల

దోగిపర్తి వెంకటరమణ

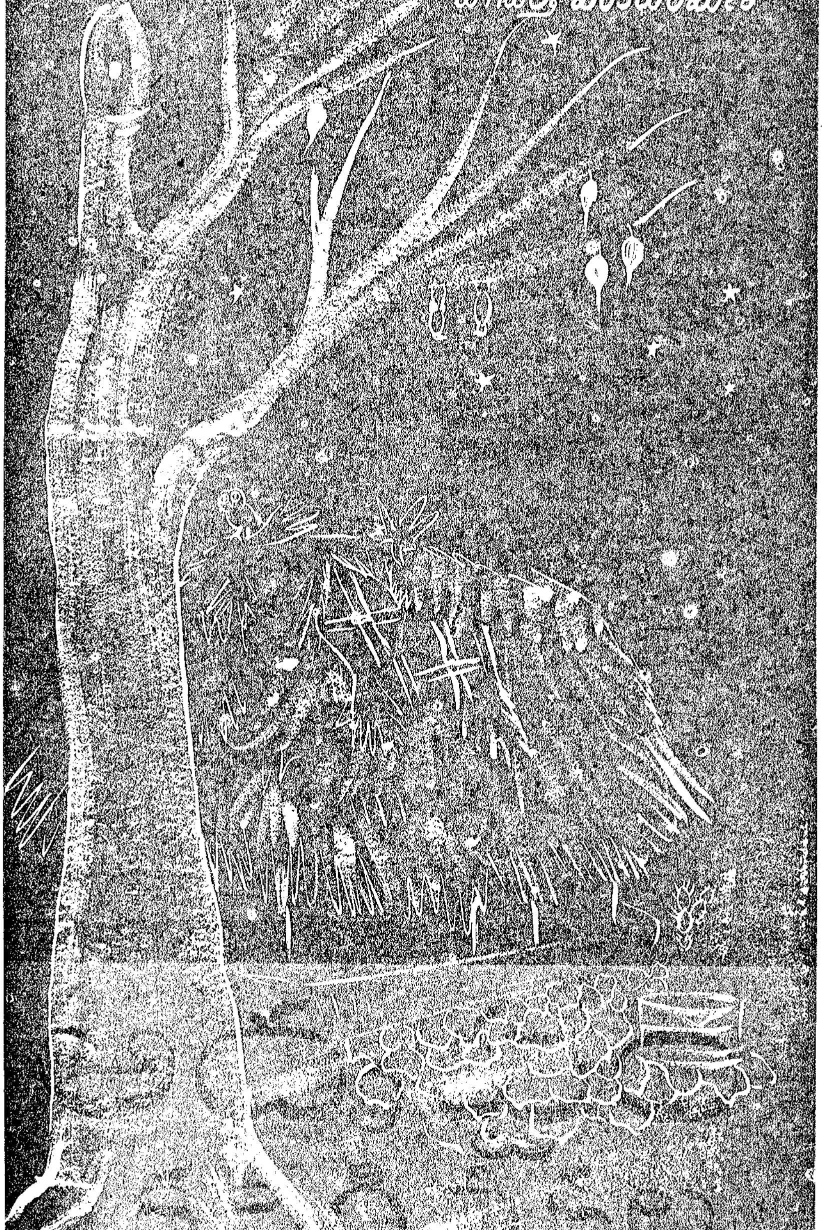

ఎక్కడపుట్టి ఎక్కడ పెరిగి జీవి చాడోగాని చలమరాజు వడివీధిలో దిక్కూ మొక్కూలేని చావు చచ్చాడు. దగ్గర బంధువులైనా వచ్చి, 'అయ్యో! కుటుంబాని కాధారమైన నీవు పంచభూతాల్లో కలిసిపోయావా?' అని కంట తడి పెట్టేందుక్కూడా ఆస్కారం లేకపోయింది. ఎవరో ఎక్కడో కావల్సినవాళ్లున్నారటగాని, వాళ్లు లెక్కలుగట్టుకువాలలేదు. కారణం? ఏమైనా, చలమరాజు ఇంటో ఇనపగజ్జెల తల్లి వక్రనాట్యం వాళ్ల చెవుల్ని చిల్లులు పొడుస్తుంది. చలమరాజు అయవారం రాగిచెంబు తళతళలాడుతూ, వాళ్ల కళ్ళనించి రక్తం పిండుతుంది. బాగా ఆస్తిఉన్నవాళ్ళకే దిక్కులేకపోగా ఈ దరిద్ర దామోదర చక్రవర్తి ముఖం చూసే దెవరూ? ఈ తాతగాని వెనక నేమైనా 'లప్ప' జాగ్రత్త చేసివుంటే లబలబలాడుతూ వచ్చి, 'మేమంటే మేం' అని పంతాలాడుకునేవారు. వాళ్ల ఆటపాటలు చూచేవాళ్లకి మంచి ప్రదర్శన పర్వంగా వుండివుణ్ను.

"అయ్యో! ముదనష్టపు డబ్బు! డబ్బు శాశ్వతమా ఏమిటి? తాతా! కలకాలం మాటమీద నిలబడాలిగాని," అని తాత్కాలిక ముద్రల్లో అబద్ధాలాడి స్వార్థంతో కాళ్లుపట్టేవాళ్ళు. ఐతే అతనలా చేయించుకోవాలనుకోలేదు. అతనిదగ్గర డబ్బేమైనా ఉందో లేదో కూడా ఎవరికీ తెలీను. అడుక్కుతింటూ కూరావారకీ కక్కుర్తిపడి ఎంగిలికూడు తినేవాడిదగ్గర డబ్బుంటని భ్రమపడ్డానికి తావులేదు.

ఏ అర్థరాత్రి గుటుక్కుమన్నాడో మధ్యాహ్నం పన్నెండింటిదాకా చీమకుట్టినట్టు లేదు. శవాన్ని వతలికిలాగి పారేసి, అతనికి దూరంగా తిరుగుతోన్న దగ్గర దూరబంధువుల్ని లాక్కొచ్చి చూపెట్టారు. వాళ్లు మాకేం సంబంధంలేదని తోక ముడిచేశారు.

'బతికినన్నాళ్లూ అందర్నీ చంపాడు. ఇప్పుడు వీడుచస్తే ఎవడిక్కావాలి? ఎలాగో మట్టిలో కలిపేయండి' – అన్నారు.

ఏదేనా, ఈ చచ్చినవాడివల్ల అంటే దుంటే పూసుకు తిరుగుతారు. గుడిసెలో కళ్ళిమాస్తే ఏవుంది? కారుచీకటి తారులా కారుతూవుంది. ఇంట్లో పనికిరానిసామాను తెచ్చి వీధిలో పారేశారు. ఒక పేకేజీ పెట్టె – రెండు మూడు గుడ్డలు – ఒక చేతికర్ర. ఇవీ ఆ దౌర్భాగ్యుడిఆస్తి... నేటితో వాటికిక స్వస్తి...

పేకేజి మూత తీసి చూశారు. అందులో ఒక కాయితాలపుస్తకం ఉంది. అందుమీద 'శ్రీరామ శతకం' అని రాసివుంది.

"చలమరాజు పద్యాలుకూడా వ్రాసేవాడటండీ" అన్నా రెవరో ఆశ్చర్యంగా.

★ అదృష్టం కరిగిన కల ★

"ఒకటేమిటి అన్నింటిలో ఉన్నాడు. తప్పుడు సాక్ష్యాల్లో తనఖా దస్తావేజుల్లో, కోర్టులంట కాకిలా తిరిగేవాడు. ఇందులో వుండి అందులో లేడనేం లేదు. ఆఖరికీ పాడు కవిత్వంలోకి కూడా దూరాడంటే నమ్మండి! ఛీ కుక్కా అని తరిమేసిందాకా అన్నిట్లో ఉన్నాడు"—

ఒక్క క్షణం నిశ్శబ్దం.

"ఐతే ఏం సంపాదించకుండా ఉన్నాడంటారా? బతికి బాగున్నప్పుడు బాగా గడించాడంటారేం?" అన్నా రెవరో?... ఆయనే చలమరాజు చనే కొత్త కంట తడి పెట్టింది. అదీ పూర్వ స్నేహంవల్ల. అప్పుడప్పుడిద్దరూ చదరంగం ముందు కూచునే వారు.

"అలాంటి దేమైనా ఉంటే మీకే బాగా తెలియాలి" అని మళ్ళీ ఆయనమీదకే విసిరారు.

ఆ పుస్తకం, పెట్టె ఓ గదిలో పారేసి, అంతా వెళ్ళిశవాన్ని బూడిదచేశారు. ఐతే అతని పేర పరలోకానికి దినం నడిపేవాళ్లెవరూ లేకపోయ్యారు. ఆ చదరంగం పరిచయస్థుడే చలమరాజు పేర సోలెడు బియ్యం దానంచేసి, పరలోకంలో ఉన్న వాడికి ఉత్తరగతే ఉత్తిత్తిండీ పెట్టాడు.

నాల్గైదు రోజులైందో లేదో ఆ వీధిని వెళుతోన్న వారందరికీ భయం పట్టుకొంది. గుండెలు పీచుపీచుమంటున్నాయి. ఆ యింట్లోంచి 'ఛీయ్' మని రోతకూతలు, హోరుమని శబ్దాలు వినిపించసాగాయి. దాంతో చలమరాజు దెయ్యమై కూచున్నాడని నలుగురూ పుకారు పుట్టించారు. ఆ వీధిని పశువు గాని మనిషి గాని వెళుతోంటే దెయ్యం పట్టినట్టే చూసేవారు. రోజులు గడుస్తోన్నా భయం భయంలాగే ఉండిపోయింది. ఇల్లు మాత్రం కుళ్ళిపోతోంది. 'చలమరాజు దెయ్యమై కూచున్నాడు. ఇంకా ఎవర్నీ బాధించటంలా. అలా ఐందా పిలక పట్టుకు లాక్కొచ్చి సీసాలో బిగించి, పాతాళంలోకి పాతేయిస్తాం' అన్నారు కొంతమంది పెద్దమనుషులు.

అలాంటి అనుమానాల్తో కొట్టుమిట్టాడుతోన్న సమయంలో ఎవరో 'చలమరాజు దగ్గిర బంధువులం కావలసినవాళ్లం' అంటూ వచ్చారు. అందులో ఒకాయన పెద్దవాడు, ఆయన తాలూకు ఒక ఆడపిల్ల—ఇద్దరూ చలమరాజు పరలోకవాసం వినడంతోనే కన్నీరు కురిపించారు. బిగ్గరగా దుఃఖతరంగాలు పొంగించుకొంటూ, 'ఆస్తి ముట్టజెప్పి పోతానన్నావ్ చలమయ్యతాతా' అని అసలు రహస్యం బయటపెట్టారు. వీళ్ళిలా ఘోరంగా ఏడవడం చుట్టుపక్కలవాళ్లని కుదిమట్టంగా కదిలించింది. ఈ ఏడుపు తాలూకు బహుమాన మేదో వీళ్లకి ముట్టాల్సి వుందని అంతా అనుమానించసాగారు. ఐనా ఆ చేతికర్ర - శతకం ఆ పూరిగుడిసె తప్పించి వేరే 'లప్ప' ఏవుంది గనక? ఇంటికి చలమరాజు భూతమై కాపలా కాస్తూనే వున్నాడాయిరి!......ఎవరైనా వెళ్లారా మీదపడి ముక్కలు ముక్కలుగా పీక్కు తింటాడు.

* * *

చదరంగపాయ నింట్లోనే వాళ్లకి నాలుగు రోజులుపాటు గుక్కెడు గంజి దొరికింది. చిట్టచివరికి ఆ భూత కుటీరంలో పేరాజనే మొగాయనా, పాన్నాక్షి అనే ఆవిడా ఇద్దరూ అడుగుపెట్టారు. ఆయింటికి మటికొట్టి - అలికి - విచ్చలవిడిగా తిరుగుతోన్న గబ్బిలాల్ని పారదోలి అంతా బాగుచేసుకొనేసరికి ఆ చలమయ్య దిగొచ్చాడు. వాళ్ళు ఇంట్లో అడుగు పెడుతోంటే అంతా భయంగా ఆశ్చర్యంగా చూశారు. నాటినుంచీ ఆ యింట్లోంచి కూతలూ హాహాకారాలు వినిపించడంలేదు. ఐతే పక్కనేఉన్న రావిచెట్టుమీద ఆకులు గాలి లేకండానే గలగలలాడుతున్నాయని, నీడలు జాడలుగా కనిపిస్తున్నాయని గోల చేశారు. ఆ వీధిలో రాత్రి పన్నెండు గంటలవేళ వెళ్లేమనిషి చచ్చిపోయేవాడిలోనే లెక్క. కాని, పాకలో ఉంటున్న వాళ్లని ఏం చెయ్యదట దెయ్యం!

పేరాజు చలమయ్య చెప్పిన విద్యే చేత్తో పట్టుకొని, రాగిచెంబు తళతళతోమి, ముష్టికి బయల్దేరాడు. చెయ్యి చాపి, "చేతిలో ఓ డబ్బుంచుతారా?" అని అందర్నీ అడ్డగించేవాడు. 'దున్నపోతులా వున్నావ్! నీకు ముష్టెందుకేం?' అని చేతులు విదిల్చేవారు.

గుడిసెలో ప్రవేశించి పదిరోజులైందో లేదో, పన్ను కట్టమంటూ బిల్లుకలక్టరు నోటీసు తెచ్చాడు.

"ఇవ్వాళే ఆఖరురోజు పన్ను కట్టకపోతే, తలుపులూ ద్వారబంధాలు - ఊడలాక్కుపోతాం" అని బెదరించారు. రోజూ తెస్తోన్న బియ్యం తాలూకు అమ్మకంలో రెండు అరణాలు తెచ్చి రశీదు పుచ్చుకొన్నాడు. తనపాలిటి యములాళ్ళల్లా వచ్చి దోపిడ చేసుకుపోయ్యారు.

పాన్నాక్షి గదిలోంచి బయటికొచ్చి, "ఇవ్వక తప్పుతుందా యేం? వారం రోజులపాటు ఆలస్యమైతే యేం? ఈ చింకిరిగుడ్డతో నేవుంటాను సగం కప్పుకొని..." అంది గద్దదికంగా.

గుమ్మంలోంచి 'పేరాజుగారూ;' అని కేక వినిపించింది. ఎవరో అనుకొని వెళ్ళి చూశారు.

"మీకోసమే! శవం మోస్తావా?" అన్నాడు పేరాజుకేసి ఎగాదిగా చూసి. "పక్కవీధిలో పుల్లయ్య లేడూ! వాడు కాస్తా గుటుక్కుమన్నాడు. మొయ్యడానికెవరూ రాటంలా. ఐదురూపాయిలు కూలిచ్చి మోయిస్తున్నారు" - అన్నాడు.

పేరాజు నోరు మెదపకుండా వెళ్లాడు. వెలివేశారు పుల్లయ్యకులంవాళ్లు రావంటే ... దారిన పొయ్యేవాళ్ళకి డబ్బిచ్చి మోయించేస్తున్నారు డబ్బున్నవాళ్లు గనక. బతికినంతకాలం ఎప్పుడు ముష్టికెళ్ళినా, 'ఛీ కుక్కా!' అని తరిమేసేవాడు. పేరాజు తిట్టుకుంటూ వెళుతూంటే పాన్నాక్షి గుమ్మందాకా వచ్చి, ఒక నిట్టూర్పు విడిచింది. చివరికి శవాల్ని మోసే గతి పట్టింది! దానికి డబ్బుతీసుకోవడం కూడా పాపమే! ఒక్క క్షణం అలాగే నిలబడి చూస్తోంది. రావిచెట్టు ఆవులిస్తోంది. చెట్టుమీద తలకిందులు పక్షులు అరుస్తున్నాయి పక్కవీధిలోంచి శవం వెడుతోంది. నడిమధ్యాహ్నం ఎండ మండిపోతోంది. రావిచెట్టుకింద విశ్రమిస్తే ఎంత నిక్షేపంగా వుంటుంది!

శవాన్ని చూచిన దోషం పోయేందుకు పాన్నాక్షి స్నానం చేయబోయింది. స్నానం చేసేందుకుకూడా మరుగులేదు ఆ

వీర్యస్తంభన రసాయనం : శుక్రనష్టము నాపి మంచి బలం వీర్యవృద్ధి కల్గించును. డబ్బీ రూ. 5/-
గర్భ నిరోధిని: యిటు మీదట గర్భం రాకుండా ఆపుటకు, లోపల్కి సేవించే అతి నమ్మకమైన మందు. రూ. 10/-
నపుంసక తైలం: చిన్నదైన అంగ నరములు, తిర్గి యథాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యముకు రూ. 10/-
పై వాట్కి ఖర్చులు రూ. 1-0-0 లు అగును. కావలసినచో ముందుగాపంపేది.
డాక్టర్ రత్నం సన్స్, మెడికల్ హాల్, మలకపేట బిల్డింగ్స్, హైద్రాబాద్.

గుడిసెలో. రాత్రివేళే ఇన్ని నీళ్లు కాచుకొని వళ్లు తుడుపుకొనేది.

అరవేసిన పేలికలు కట్టుకొని, తలజారుముడి వేసుకుని, చలమురాజు స్వహస్తాలతో వ్రాసిన శతకం తీసింది. ఇంతవరకూ దాని బూజుకూడా దులపలేదు. చెంపమీంచి, నీటిబిందువుల తడి రాపిడికి చుక్కలు రాలుస్తోంది. నీళ్ళతో తడిసిన చెక్కిళ్లు మెరుస్తున్నాయి. శతకం ముందు పెట్టుకొని, మెల్లిగా లోపల్లోపలే చదువుకోబోయింది. కాగితాలు చెదపట్టేసి, అక్షరాలు పురుగుల్లా అవుపించసాగాయి అందులో ఏవో వర్ణనలు అక్కడక్కడ రామశబ్దాలూ తప్పించి మరో పురుషార్థ మేం లేదు. — మెత్తగా గొంతెత్తింది.

నోటినిండంగ భ(భు)జియింప నోపనయ్య
చేయి నొవ్వంగ బూజ నే జేయలేను
నీ పురాణమ్ము లాలింప నేర నేను
ప్రవిమలానందమూర్తి శ్రీ రామచంద్ర!

తియ్యగా గొంతు సాగింది. పద్యకట్టు బాగానే వుంది. పద్యాలు తిప్పలూ తిపకల్లో అలాగే వున్నై. ఒక పద్యందగ్గరికొచ్చి ఆగిపోయింది.

కట్టుకొనిపోను వెరకొన కొట్టబడుదు
అర్థ దారిద్ర్యపీడి తాసర్థకముల
దాటగోరితి నిక్షేప ధనము దాచి
భావి నేమూల నుంతునో?...

పాన్నాక్షి గుండె గొంతులో కొట్టాడింది. కావల్సిన రహస్యం బయటపడ్డట్టు గెంతేసింది. పట్టే సంతోషంతో మొహం లావెక్కిపోయింది. అర్థంలేని ఆ కళ్ళల్లో వింతకాంతి మెరుస్తోంది శ్మశానందగ్గరికి పరుగెత్తి, పేరాజుతో ఈ రహస్యం ఊగేద్దామన్నంత ఆవేశం రేగింది. 'భావి' అంటే నూతిలో అని అర్థం తీసుకొని ఇంతగల్లంతు పడుతోంది. ఎలాగైతేనేం? రహస్యం బీగాలు పగలగొట్టింది. ఎక్కడో దాచాడన్న ముక్క బుజావుకొస్తోంది.

పేరాజుకి వార్త చెప్పడానికి ఎంత తహతహలాడిపోయిందో అతడు అంత ఆలస్యం చేశాడు. అతనింట్లో అడుగుపెట్టేటప్పటికి పాన్నాక్షి గూట్లో దీపం పెడుతోంది. ఆ సంతోషవార్త చెప్పడానికి తికమకపడుతూ, ఆ పుస్తకం ముందు పడేసి, "ఈ పుస్తకములో ఫలానీ పద్యం చదవండి. అందులోనే చలమయ్యతాత ఆస్తి రహస్యం దాక్కొనివుంది"— అంది.

పద్యం చదివి పెదవి విరిచేడు పేరాజు.

"ఏదో ఊరికే రాశాడు మనల్నేడిపించడానికి—అంతేగాని, నూతిలో డబ్బేవడు దాచాడు? ఊళ్లో ఇన్ని బ్యాంకులుండగా ఇనప్పెట్టెలుండగా" అన్నాడు.

పాన్నాక్షి ఉత్సాహం పూర్తిగా చచ్చింది సగం మనిషైంది "లేదు బావగారూ! మీరూ ఆలోచించండి!" అంది.

పద్యం చుట్టూ కళ్ళు తిప్పుతూ పది పదిహేనుసార్లు మననం చేసుకొన్నాడు.

"పాన్నాక్షీ! చలమయ్య డబ్బు దాచింది నూతిలోగాదు గోతిలో. 'ఏ మూల దాయనూ?' అని శ్రీరామచంద్రుణ్ణి నిలదీసి అడుగుతున్నాడు. ఈ ఇలు పునాదుల్తో సహా కదిలించి పారేస్తేనేగాని, అసలు రంగు బయటపడదు."

పాన్నాక్షి కళ్లల్లో వత్తిపెట్టుకొని, "మొ అక్షరం 'రావో', 'భావో' చూడండి!" అంది. ఆ మార్పు చూసి, పేరాజువొళ్లు గగుర్పొడిచింది. ఎగిరి గంతేసి పాన్నాక్షి కౌగిట్లో చిక్కాలనిపించింది.

"ఐతే రావిచెట్టే నేమో!" అన్నాడు.

"దొరికిందన్నమాటే డబ్బంతా"

"ఆ దొరికిన డబ్బుతో ఏంవ్యాపారం చేయాలి? నిన్నా మొన్నా భిక్షమెత్తి ఇవ్వాళ ఏ వర్తకమేనా మొదలెడితే, ఇంకేమన్నా ఉందా?"

"ఇక్కణ్ణుంచి, ఆ డబ్బుట్టుకు మకాం ఎత్తేస్తామంటే!" పేరాజు మరేంమాట్లాడలా. పాన్నాక్షి రావిచెట్టుమూలకి తొంగి తొంగి చూసింది ఏవుంది? చిక్కని చీకటి వెంపరలాడుతోంది. ఆ అంధకారంలో నిక్షేపం లాంటినిక్షేపం దాక్కొని వుంది. కన్నుల తళతళల్లో మిరుమిట్లు గొల్పుతూ రమ్మని ఆహ్వానిస్తోంది!

అర్ధరాత్రి పారాపలుగూ తీసుకొని చెట్టు చుట్టూ త్రవ్వటం మొదలు పెట్టాడు. ధనభూతం పేరాజుచేత పనిచేయిస్తోంది రాత్రిగానిరాత్రి నిలబెట్టి — పాన్నాక్షి తామరకాడల్లాంటి చేతుల్తో త్రవ్విన మట్టిని పైకెత్తి పారబోస్తోంది.

చుట్టూ తవ్వి చూశాడు.

ముఖంనిండా చెమటకాల్వలు కట్టింది.

ఆరోజు తిన్న అన్నం పూర్తిగా అరిగి బాగా ఆకలిమాత్రం వేస్తోంది. డబ్బుతోగాని ఆ ఆకలి చచ్చేటట్టు లేదు.

"చలమరాజు పాతాళంలోగాని దాచాడా డబ్బు" అన్నాడు పారాపలుగూ కిందపారేసి, విసిగిపోయి, చెమట తుడుచుకొంటూ...

చలమరాజు పాతాళంలో దాచాడో, కూడా పట్టుకుపోయాడో గాని, ఒక్క చిల్లుకానీకూడా లభ్యంకాలేదు. చేతులు పొక్కులెక్కి మంటలెత్తి తెల్లవారేటంత వరకూ పనిచేశారు.

పొద్దుట లేచేసరికి, వళ్ళంతా పశువులు తొక్కిన కళ్లంలా ఉంది. పేరాజు చేసిన పనిచూసి పొద్దుటే వచ్చి, 'ఎందుకు తవ్వావ్?' అనడిగారు. ఇలా అడిగి అర్చబోయేటందుకు వాళ్ళ కధికారం ఉందనుకోలేదు. పెరట్లో చెట్టు, తన సొంతం... తన ఇష్టారాజ్యం అని ఏలుకుందామనుకొన్నాడు.

అడిగినవాళ్ళకి సమాధానం తయారుచేసి, "అబ్బే! ఇల్లు మెత్తుకోడానికి" అని ఊరుకో పెట్టబోయాడు.

ఎవ్వరూ నమ్మలేదు.

వాళ్ళ అనుమానం నమ్మకంగా బలపడింది. ఈ సంగతి నలుగురి నోళ్ళల్లో పొక్కింది. పేటపేటంతా అట్టుడికి నట్టుడికింది.

పేరాజుకి రోజుకి రోజూ పీడకల లెక్కువైపోయాయి. వారసులూ...బంధువులూ...ఆ డబ్బుకోసం కాచుకూర్చున్నట్టు దావా వేసినట్టు...కక్షలు పెంచుకొని, దారి కాచి తల పగలకొట్టినట్టు...ఒకటేమిటి ఎన్ని అనర్థాలు గా కలలు రావాలో అంతకి రెట్టింపు వేగంతో వచ్చిపడుతున్నాయి

ఒక్క ముక్కలో ప్రజలు నిర్ధారణకొచ్చి, పేరాజుమీద తీర్మానంచేసి, "చలమరాజు దాచిన డబ్బు పేరాజుకి రావిచెట్టుకింద దొరికిందట"—అని ఢంకా మ్రోయించారు!

దాంతో చలమరాజు వారసులు గుడిసె చుట్టూ ప్రదక్షిణాలు చేయడం... పేరాజుతో వచ్చి బాతాఖానీ వేయడం...చలమరాజు చచ్చిపోయినందుకు విచారాదుల్ని ప్రకటించడం...బాంధవ్యాలు కలుపుకొని దానికి రూపురేఖలు దిద్దడానికి సర్వవిధాలా ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఐతే పేరాజు వీళ్ళ పైపై వేషాలకి లొంగిపోలేదు. తగినంత జాగ్రత్తలో రావిచెట్టుకి దూరంగా వుంచాడు. ఏ అర్ధరాత్రి వేళన్నా వచ్చి ఎవరేనా తవ్వుకుపోతారేమో... అన్నంత భయంతో చెట్టు మొదట్లోనే పక్క వేశాడు.

ఎవర్నీ దగ్గరికి రానివ్వకపోవడం వాళ్ల వాళ్ళ అనుమానాల్ని మరింత బలపరిచింది. రోజూ పేరాజు రావిచెట్టు దగ్గరికి వెళ్ళి తవ్వుతోండడం, అక్కడేపడి అహర్నిశలూ ఏకుస్తూండడం...వాళ్లని పురికొల్పింది. వారసుల్లో ముఖ్యులు ముగ్గురూ పేరాజుమీద కత్తిగట్టారు. ఆస్తికి దావా వేస్తామని, ఇలు స్వాధీనం చేసి వచ్చిన దోవనే పోకపోతే వారంటు పెట్టి ఖైదులో తోయిస్తామని పరోక్షంగా బెదిరించసాగారు.

ఆ బెదిరింపులకే లొంగలేదు పేరాజు.

★ అదృష్టం కరిగిన కల ★

పొన్నాక్షి గుండెలచుట్టూ భయం పొరలా చుట్టుకొంది. వాళ్లు డబ్బున్న వాళ్లు...ఏం చేసినా చేయగలరు. ఆ భయంతోనే, పేర్రాజుతో ఏదో విధంగా రాజీ పడమని మాట్లాడింది.

"గోడకేసిన బోడిపిడకలు గానారావాలి వాళ్ళకి" అన్నాడు 'దుభ్భ'న ఊసి.

పొన్నాక్షి మరేం పోరు పెట్టలేదు.

రోజులలాగే వెళ్ళమారిపోతున్నాయి. వారసులు పేర్రాజుని కోర్టు కీడ్పించారు. ఒక్క ఆరుమాసాల్లో ఇంటిమీద డిక్రీ పొంది, కుండా మండా అవతలికి పారేసి, గుడిసె ఖాళీపర్చుకొన్నారు. 'లబో దిబో' మంటూ వచ్చినదారినే పోతే ఇంత గోడ వుండకపోను. ఆడపిల్ల పొన్నాక్షితో దిక్కూ మొక్కూ లేకండా నడివీధిలో నుంచుని, కొస్త పంచకింద తలదాచుకోడానికి అల్లు చూచాడు.

* * *

"ఉన్నదేదో ముందేజాగ్రత్తపడి తవ్వుకు పోయారు" అన్నాడు మొదటివారసుడు.

రెండోవాడు దానికి తాళం వేశాడు. "ఇల్లంతా గోతులు గోతులే! ఎక్కడచూచినా మన్నూ మశానం ... శ్మశానంలావుంది. ఈ పాడింటికోసం బోలెడంత డబ్బు ధారపోశాం" అన్నాడు మూడోవాడు సానుభూతి ప్రకటిస్తూ.

మళ్లీ నాటినించీ దెయ్యాలూ, భూతాలూ అన్నారు. ఇంట్లోంచి ఘోరంగా శబ్దాలు, 'రో(య్యి'మని పాడుకూతలూ వినిపిస్తున్నాయని పేటలోవాళ్లంతా గొల్లుమన్నారు.

వారసులు ముగ్గురూ ఆయిల్లు వేలం వేసి పంచేసుకుందా మనుకొన్నారు.

ఆ దెయ్యాలకొంప నెవరుకొంటారు?

ఆ పేర్రాజునే బతిమాలి మళ్ళీ తీసుకొచ్చి నెలకి 3 రూపాయ లద్దికేర్పరచి అందులోనే ఉంచారు!

పేర్రాజూ పొన్నాక్షికీ మళ్ళీ ఆఇంట్లో అంతు చిక్కలేదు.

ఒకరోజు పొన్నాక్షి పొయ్యి పడిపోయిందని, తవ్వుతోంటే ఖంగుఖంగుమని శబ్దం వినిపించింది. ఆ శబ్దం విని పేర్రాజు లోపలికి పరుగెత్తుకొచ్చాడు. ఎంతసేపు తవ్వినా ఆ ఖంగు ఖంగు శబ్దం తప్ప మరేం వినిపించలేదు. ఆ చప్పుడుకి ఇరుగు పొరుగువాళ్లు ఏమిటేమిటని నిమిషాలమీద పరుగులు తీసుకొంటూ వచ్చారు.

పొన్నాక్షీ పేర్రాజూ తెల్లమొహం వేశారు.

"ఏంలేదు, ఏంలేదు" అని తప్పించుకో బోయారు.

పసిగట్టిన ప్రజలు అంతటితో పోనీయలేదు. పక్కపేటలో ఈమాట తెలిసిన వారసులు పరుగెత్తుకొచ్చి పేర్రాజుని పొన్నాక్షినీ అవతలికి నెట్టేసి ఆ పలక తవ్వడం మొదలుపెట్టారు. ఎంత త్రవ్వినా ఖంగు ఖంగుమని దగ్గుతోంది!

చుట్టూ తవ్వి పలకని పెళ్ళగించారు. ఒక వంటగిన్నెలో నిండా వెండిరూపాయిలు, కొన్ని బంగారపు కాసులుతో లక్ష్మి తళ తళయమానంగా ఘలం ఘలల గజ్జెలు కట్టుకొని నృత్యం చేస్తోంది.

పేర్రాజుకీ పొన్నాక్షికీ ముచ్చెమటలు పోశాయి.

వారసులు ముగ్గురూ ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ద్వేషించుకొన్నారు. ప్రజాసమక్షంలో పెల్లగింపబడ్డ చలమరాజు దాచిన ధనం, ఎవరి హస్తంగతమై దరిద్రాన్ని నివారిస్తుందో, ఆ క్షణంలో ఎవరూ ఊహించలేకపోయారు.

మర్నాడు పొన్నాక్షి పొయ్యిలో పిల్లిని లేపడానికి వెళ్లింది. పిల్లిని కొట్టినా ముట్టినా కదలనంటే కదలనంది.

"వారసులు ముగ్గురూ, ఒక్కొక్కస్లో విడేసి వేలు ఎడం చెత్తో పంచుకొన్నారట"—పేర్రాజు కంఠం నూతిలోంచి వినిపించినట్టు వినిపించింది. పొన్నాక్షి పొయ్యిపక్కనే కొయ్యబారిపోయింది. ★

పసిపిల్లల లివర్, స్ప్లీన్ వ్యాధులకు

జమ్మివారి "లివర్ క్యూర్"

నెలసరి మకాములు.

రోగుల సదుపాయం కొరకు, ఈ దిగువ తెలిపిన ప్రదేశాలలో నెలనెలా అదే నియమిత తేదీలలో మా డాక్టరును సంప్రతించుటకు ఏర్పాట్లు గావించబడినవి.

సంప్రతించు వేళలు { ఉదయం : 9 గం॥ నుండి 11 గం॥ వరకు మాత్రమే
మధ్యాహ్నం: 3 గం॥ నుండి సా॥ 5 గం॥వరకు మాత్రమే

ఊరు	తేది	విలాసము
తెనాలి	- 12-వ తేది (ఉదయం మాత్రమే)	మె॥ గుడివాడ హనుమంతరావు, జనరల్ మర్చెంట్సు,
గుంటూరు	- 14-వ తేది (2 పూటలూ)	మె॥ జయా మెడికల్సు, మెయిన్‌రోడ్డు.
మచిలీపట్నం	- 16-వ తేది (2 పూటలూ)	మె॥ ఆనందా ఫార్మసీ, కెమిస్టులు, మెయిన్‌రోడ్డు.
ఏలూరు	- 18.వ తేదీ (2 పూటలూ)	మె॥ రాధాకృష్ణ మెడికల్ స్టోర్సు,
రాజమండ్రి	- 19.వ తేది (2 పూటలూ)	మె॥ ఈశ్వరదాస్ & కంపెనీ, మెయిన్‌రోడ్డు.
కొకినాడ	- 20-వ తేది (2 పూటలూ)	మె॥ వి. ఎల్. మూర్తి & సన్, కెమిస్టులు, డ్రగ్గిస్టులు, మార్కెట్ రోడ్డు.
విశాఖపట్టణం	- 21-వ తేది (2పూటలూ)	మె॥ వైజాగ్ మెడికల్ స్టోర్సు, మెయిన్‌రోడ్డు.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య అండ్ సన్స్

హెడ్డాఫీసు — మద్రాసు 4.

గవర్నరుపేట, విజయవాడ. ఓరుగంటివారివీధి, విజయనగరం.

అబలసుధ

స్త్రీ కుసుమ వ్యాధులు. అకాల బహిష్టు, ఋతుబద్ధము, ఋతుశూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ. కాళ్లు లాగుట, మనస్థిమితము లేకపోవుట, నిద్రపట్టకుండుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత. మలబద్ధము, హిస్టీరియా మొ॥ హరించును.

సీసా రు. 3/- వి. పి. రు. 1/-

ఇండియన్ మెడికల్ హాల్స్

లక్ష్మి టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.)